

Å leve et liv

Johan Cullberg, *Kris och utveckling*, 1975

«Vårt liv är en lång serie av psykiska

kriser.» Slik starter forordet til Cullbergs bok, som ble gitt ut første gang i 1975, og som skal være en av de mest selgende fagbøkene i Sverige noensinne. For meg var det den første fagboken jeg leste, i forbindelse med psykologi som valgfag på videregående skole i 1990. Da jeg ble utfordret i denne spalten, leste jeg den på nytt. Den samme utgaven som jeg leste den gangen. Nå med snart 20 års erfaring som psykolog, hvorav de siste 15 på akuttpsykiatrisk døgnavdeling for barn og ungdom.

Boken har en psykoanalytisk språkdrakt som kan føles litt utdatert, og den utviklingspsykologiske gjennomgangen holder ikke helt mål lenger. Den er kjemisk fri for kognitive modeller, og stress-sårbarhetsmodellen var ennå ikke lansert. Det savnes redegjørelser rundt vold og seksuelle overgrep, men jeg er overbevist om at dette er endret i senere utgaver.

Bokens store styrke er de gjenkjennelige beskrivelsene av hva det vil si å leve et liv med de psykiske krisene vi alle opplever. Cullberg beskriver fenomener som er helt gjenkjennelige også i 2019, og han tar stilling for likestilling mellom kjønn og kvinners rettigheter på en måte som lå i tiden på

70-tallet, og som dessverre fortsatt er et tema. Som fagperson har jeg lest nyttigere bøker, men som voksent menneske ble jeg berørt. Jeg ville nok anbefale siste utgave dersom noen ble nysgjerrig.

Magnus Sjøstrand, psykologspesialist ved Ungdomspsykiatrisk seksjon, Sykehuset Østfold utfordrer Stephan Neuhaus til å ta stafettpinnen videre